

Τριώδιον

Τῇ Παρασκευῇ Ε' Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ τῆς Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
τῶν ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ΡΓ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ
ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς

βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Αναβαίνουνσιν
ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον,
ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ
οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι
καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων
πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων
διελεύσονται ὕδατα· ποτιοῦσι πάντα τὰ
θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι
εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου
τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων
ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ
τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ
ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος
εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρύναι
πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν
ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσεται τὰ
ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς
ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσιν,
τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη
τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ
τοῖς λαγωαῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς,
ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι
ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ
τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος,
καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν
κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος
ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ
ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ
θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ
ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ
μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,

δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαΐζειν αὐτή. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον, δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται. Αἰσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

ΕΥΧΗ Α' ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρύνθη
καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν. Ποίησον μεθ'
ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ
σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον
τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ
ἅγιον, διότι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια. Σὺ εἶ
Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε·
δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν,
καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας
εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ

Ψαλμὸς ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε, ῥῦσαι
τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ
ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι καὶ

τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;
τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν
τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἶμοι! Ὅτι ἡ
παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα
μετὰ τῶν σκηνωμάτων κηδάρ. Πολλὰ
παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν
μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός·
ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ψαλμὸς ΡΚ' (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου
παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα
σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου
οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν
Ἰσραήλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη
σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· ἡμέρας ὁ ἥλιος
οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος
φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς ΡΚΑ' (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηνόσι μοι· εἰς
οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες
ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου,
Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη
ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ
αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί,
φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου· ὅτι
ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ
οἶκον δαυὶδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην
τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί
σε· γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα
τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου,

ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ· ἔνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ψαλμὸς ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ψαλμὸς ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ· εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς· ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χεῖμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφωνῶν)

ΕΥΧΗ Β' ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηρικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείας τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ψαλμὸς ΡΚΔ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χειρὰς αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλμὸς ΡΚΕ' (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθημεν ὥσει παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ψαλμὸς ΡΚΖ' (126).

Ἐάν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐάν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν

ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἴδου ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ψαλμὸς ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλμὸς ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὥσει χόρτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χειρὰ αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων, καὶ οὐκ εἶπαν

οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς,
εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουϊά. Ἀλληλουϊά. Ἀλληλουϊά.
Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφωνῶς)

ΕΥΧΗ Γ' ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ
ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά
σου, καὶ μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας
τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ
πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν,
καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ
ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ψαλμὸς ΡΚ' (129).

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γεννηθήτω τὰ
ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς,
Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ
ὁ ἰλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὸν λόγον σου. Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου
ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ
τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ
αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν
τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ
ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις
ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν,
ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου ὡς τὸ
ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.
Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ, ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ,
ἡῦξάτο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι
εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ

κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὕπνον τοῖς
ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου
νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις
μου, ἕως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα
τῷ Θεῷ Ἰακώβ. ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν
Εὐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ
δρυμοῦ· εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον,
οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. ἀνάστηθι,
Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ
κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου· οἱ ἱερεῖς
σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί
σου ἀγαλλιάσονται. ἔνεκεν Δαυῖδ τοῦ
δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον
τοῦ χριστοῦ σου. ὥμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ
ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν Ἐκ
καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ
τὸν θρόνον σου· ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί
σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά
μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ
τοῦ θρόνου σου. ὅτι ἐξελέξατο Κύριος
τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν
ἐαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην
αὐτὴν· τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω,
τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, τοὺς
ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι
αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται· ἐκεῖ
ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ, ἡτοίμασα
λύχνον τῷ χριστῷ μου· τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει
τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλμὸς ΡΑΒ' (132).

Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἡ τὸ
κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον
ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα,
τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ

τὴν ᾠαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος
Αερμών ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.
Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν,
ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς ΡΛΓ' (133).

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες
οἱ δούλοι Κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
ἐν ἀυλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν
ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ
εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος
ἐκ Σιών ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

ΕΥΧΗ Δ' ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις
δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων
ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς
αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματι

σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κληρὸν
μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ
φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ
ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν
μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες
τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι
με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν
μου θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν
περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν
ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ
οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με,
ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν
μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις
αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ
αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν·
ὥσει πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ
ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου· ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι,
καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν
θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ
ἔγνων τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα
μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου,
μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην
σφοδρά.

Ῥῥσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τοῦ Τριωδίου.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε,
τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός
ἐστίν.

Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ, σοῦ τῶν θείων
ἐντολῶν ἐξερχόμενος, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς
Τεριχῶ καταντήσας, τῇ δόξῃ τῆς ἀτιμίας,

τῶν βιωτικῶν μελημάτων κατασυρεῖς,
λησταῖς περιέπεσον τῶν λογισμῶν, τῆς
υἰοθεσίας τῇ χάριτι, τὸν χιτῶνα ὑπ' αὐτῶν
ἐκδυθεῖς, καὶ ταῖς πληγαῖς, ὡς ἄπνους
κατάκειμαι. Ἰερεὺς δὲ παρῶν, καὶ τὸ πτῶμα
κατιδῶν, οὐ προσέσχε. Λευῖτης, καὶ αὐτὸς
βδελυξάμενος, ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ
Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθείς,
τῇ ἐκχύσει τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐκουσίως
ἐκ πλευρᾶς σου, ἐκχυθέντος Αἵματος καὶ
ὑδατος, ὡς ἔλαιον ἐπιστάξας Χριστὲ ὁ
Θεός, τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου, τῇ
μοτώσει περισφιγξον, καὶ πρὸς οὐράνιον
συγκαταρίθμησον χῶρον, ὡς εὐσπλαγχνος.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ὑχος πλ. β'.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον
σου. Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ, σοῦ τῶν θείων
ἐντολῶν ἐξερχόμενος, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς
Ἱερικῶ κατανήσας, τῇ δόξῃ τῆς ἀτιμίας,
τῶν βιωτικῶν μελημάτων κατασυρεῖς,
λησταῖς περιέπεσον τῶν λογισμῶν, τῆς
υἰοθεσίας τῇ χάριτι, τὸν χιτῶνα ὑπ' αὐτῶν
ἐκδυθεῖς, καὶ ταῖς πληγαῖς, ὡς ἄπνους
κατάκειμαι. Ἰερεὺς δὲ παρῶν, καὶ τὸ πτῶμα
κατιδῶν, οὐ προσέσχε. Λευῖτης, καὶ αὐτὸς
βδελυξάμενος, ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ
Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθείς,
τῇ ἐκχύσει τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐκουσίως
ἐκ πλευρᾶς σου, ἐκχυθέντος Αἵματος καὶ
ὑδατος, ὡς ἔλαιον ἐπιστάξας Χριστὲ ὁ
Θεός, τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου, τῇ
μοτώσει περισφιγξον, καὶ πρὸς οὐράνιον
συγκαταρίθμησον χῶρον, ὡς εὐσπλαγχνος.

Μαρτυρικόν.

Ὑχος πλ. β'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἡρνήσαντό
σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου,
ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ὑχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων
σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ
κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε
γῇ ἄσπορε, χαῖρε βάτε ἄφλεκτε, χαῖρε
βάθος δυσθεώρητον, χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς
τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα, καὶ κλίμαξ ἡ
μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία
στάμνε τοῦ Μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς,
χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ
ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον,
καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων·
μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι,
καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου, καὶ πῶς
γενήσομαι, λέγε μοι χωρίον εὐρύχωρον,
καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ
ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσης ἀπάτη· οὐ
γὰρ ἔγνων ἡδονήν, γάμου ὑπάρχω ἀμήνητος,
πῶς οὖν παῖδα τέξομαι!

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως
τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ
ἄνθρωπον διαπράττεται. τοῖς ἐμοῖς πίστευε,
ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε·
Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥημά
σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα
ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ
τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ
ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος β’.

Το ἀπ’ αἰῶνος μυστήριον,
ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ
χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ
βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς
ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν, ἄνθρωπος γίνεται
Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται.
Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω, ἡ φύσις,
ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους
παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς
λύτης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχχνα ἐλέους
ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(χαμηλοφώνως)

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ

Ἐσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν,
εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν καὶ δεόμεθα σου,
Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Φιλάνθρωπε, Κύριε.
Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς
λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι

πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ
ἠλπίσαμεν· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν
πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ
δοξάζει.

Τὰ Αναγνώσματα

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐσπέρας...

Τοῦ Τριωδίου - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ’.

Ψαλμὸς ΡΒ’ (102).

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. ΚΒ’, 1-18

Ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ
Θεὸς ἐπείραζε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ
ἐγώ. Καὶ εἶπε· Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν
ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, καὶ
πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ
ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἐπὶ
ἐν τῶν ὀρέων, ὧν ἂν σοι εἴπω. Ἀναστὰς δὲ
Ἀβραάμ τὸ πρωῒ, ἐπέσαξε τὸν ὄνον αὐτοῦ,
παρέλαβε δὲ μεθ’ ἑαυτοῦ δύο παῖδας, καὶ

Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν, καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Καθίσате αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον, διελευσόμεθα ἕως ᾧδε, καὶ προσκυνήσαντες, ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. Ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἔλαβε δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χειρὸς, καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πάτερ· Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι τέκνον; Εἶπε δέ· Ἴδου τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν; Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ· Ὁ Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφοτέρω ἅμα, ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων· καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσε αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἴδου ἐγώ· καὶ εἶπε· Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μηδὲ ποιήσης αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνω, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε· καὶ ἰδοὺ, κριὸς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν,

ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν· ἵνα εἰπῶσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη. Καὶ ἐκάλεσεν Ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, λέγων· Κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος· οὐ ἔνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ, ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον, τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ΡΓ' (103).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε!

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

(ἐμμελῶς)

Κέλευσον.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. ΙΖ', 17 - ΙΗ', 5

Ἀδελφοὶ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν· τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται. Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύη τὸν ἑαυτοῦ φίλον· ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων πῦρ θησαυρίζει. Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, ὑψῶν δὲ θύραν αὐτοῦ, ζητεῖ συντριβὴν· ὁ δὲ

σκληροκάριος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς. Ἀνὴρ
εὐμετάβολος γλώσση, ἐμπεσεῖται εἰς κακά·
καρδία δὲ ἄφρονος, ὁδὺν τῷ κεκτημένῳ
αὐτήν. Οὐκ εὐφραίνεται πατήρ ἐφ' υἱῷ
ἀπαιδευτῷ· υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει
μητέρα αὐτοῦ. Καρδία εὐφραينوμένη
εὐεκτεῖν ποιεῖ· ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ
ξηραίνεται ὅστᾳ. Λαμβάνοντος δῶρα
ἀδίκως ἐν κόλποις, οὐ κατευοδοῦνται αἱ
ὁδοί· ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης.
Πρόσωπον συνेतόν, ἀνδρὸς σοφοῦ· οἱ δὲ
ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς. Ὁργὴ
πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὁδὺν τῇ τεκούσῃ
αὐτόν. Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν,
οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις.
Ὅς φεῖδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν,
ἐπιγνώμων· μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ, φρόνιμος.
Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν, σοφία
λογισθήσεται· ἐννεὸν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας,
δόξει φρόνιμος εἶναι. Προφάσεις ζητεῖ
ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων,
ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται. Οὐ
χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεῆς φρενῶν, μᾶλλον
γὰρ ἄγεται ἀφροσύνη. Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς
εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ· ἐπέρχεται δὲ
αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος. Ὑδὼρ βαθὺ λόγος
ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμὸς δὲ ἀναπηδῶν,
καὶ πηγὴ ζωῆς. Θαυμάσαι πρόσωπον
ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ
δίκαιον ἐν κρίσει.

ΙΕΡΕΥΣ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν
μου θυσία ἐσπερινή.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς

σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

ΧΟΡΟΣ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν
μου θυσία ἐσπερινή.

ΙΕΡΕΥΣ

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

ΧΟΡΟΣ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν
μου θυσία ἐσπερινή.

ΙΕΡΕΥΣ

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν
ἀμαρτίαις.

ΧΟΡΟΣ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν
μου θυσία ἐσπερινή.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν
μου θυσία ἐσπερινή.

ΙΕΡΕΥΣ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

ΧΟΡΟΣ

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε. Οἱ
Κατηχούμενοι, προέλθετε. Ὅσοι πρὸς τὸ
φῶτισμα, προέλθετε. Εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ
φῶτισμα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον
φῶτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ
αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ
εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Καταξίωσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ
λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως
τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς
ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ
Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Χαρίσῃται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς
πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ
καὶ ἐκκλητῇ ποιμνῇ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ
διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν
τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

ΕΥΧΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΦΩΤΙΣΜΑ

Ἐπίφανον, Δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένους
καὶ ἐπιποθοῦντας τὸ τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν
ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν·
βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει· στηρίξον ἐν ἐλπίδι,
τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ
ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε.
Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. Ὅσοι
Κατηχούμενοι, προέλθετε· μὴ τις τῶν
Κατηχουμένων. Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν
εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.
Σοφία.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

ΕΥΧΗ Α' ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ
Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς
μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς

ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις
ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ
ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος,
ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα
καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν
τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν
ποιήσον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων,
ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ
μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος
χάριτι.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι πρόπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Σοφία.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

ΕΥΧΗ Β' ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε,
τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἱλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς
ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ
Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ
Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν
ᾠραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι
μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανοῦ
ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν
ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' Αὐτῶν τὸ τῆς
διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ
ἡμέρας γενώμεθα.

ΙΕΡΕΥΣ

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου,
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ

ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ
αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

ΤΟ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΝ

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν
ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ
εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Ἴδου θυσία μυστικῇ, τετελειωμένη,
δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ
προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου
γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἔσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ
προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν,
ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον
καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν
θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ
τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων
Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς
Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος
ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου
φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε
καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων,
καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἄόρατε
Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μέγала καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά
τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἄριθμός, ἐπιδε ἐφ'

ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ
σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου
παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς
καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν
ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ
τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας,
ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα,
ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότη,
ἀνεπαίσχυντῳ προσώπῳ, καὶ πεφωτισμένῃ καρδίᾳ,
τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων,
καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ
Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ
τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἶμα,
ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν
ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε,
γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ
σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς
μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν
ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν
ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός
σοι εὐαρεστήσασιν.

ΙΕΡΕΥΣ

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα,
μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν·

ΛΑΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ

Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξιώσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἐαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ΙΕΡΕΥΣ

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών. Καὶ καταξιώσον τῇ κραταίᾳ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΙΕΡΕΥΣ

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

ΧΟΡΟΣ

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

ΛΑΟΣ

ΕΥΧΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν μὲ ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κριμὰ μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ

γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ
φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ'
ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου
Κύριε, [ὅταν ἔλθῃς] ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΧΟΡΟΣ

Κοινωνικόν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος. Ἀλληλουῖα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ
(Ὄνομα) Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Ὑμνοι καθὼς μεταλαμβάνει ὁ λαός.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ΧΟΡΟΣ

ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ φῶς"

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ
διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί
μου. Ἄρτον οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς
γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ (χαμηλοφώνως)

Ὑψωσον, Δέσποτα.

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ Θεός καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὁρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ
ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων,
ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ
ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ
τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος
τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα
Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν
πτερῶν σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν
ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου,
εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας
οὐρανῶν κληρονομίαν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν
τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας,
ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ
πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς
τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων,
πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα
ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν
πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα
τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου
καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν
ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας
ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι,
τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων
συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἁμαρτίας
ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι
προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι
ἡυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ
μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφωνῶνως)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς
πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς
ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ
λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς
Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ
ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ

φιланθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς ΛΓ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
διὰ παντὸς ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί
μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου·
ἀκουσάτωσαν πρᾶεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ
ὕψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ
μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου
ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε,
καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν
φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ
ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν,
οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον
Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν,
ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ
καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον
ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὧτα
αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν
καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι
σώσει.

Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ
πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὁστὰ αὐτῶν,
ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ
μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων
αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς ΡΜΔ' (144).

Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου,
καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου
καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ θαυμάσιά
σου διηγῶνται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν
σου ἐροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου
διηγῶνται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός
σου ἐξερεύξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε,
πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου
εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν
δυναστείαν σου λαλήσουσι,

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων (Ἀμήν.)
τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς
μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν
αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ
καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ
καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς
καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς
κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν,
καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου καὶ
ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν
ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει
καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ
σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτόν καὶ πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου·
καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.